

Om Bannow:

Et første møde med Stefan Bannows grafiske billedverden kunne umiddelbart lede tanken hen på surrealismen med dens drømmelignende og symbolmættede gengivelse af underbevidsthedens strømme. Arbejdsfeltet her er imidlertid ikke en psykologisk afdækning af den individuelle bevidstheds dybere lag, men derimod et socialt engageret fokus på fællesskabet og dets bæredygtighed. Barndommens urlandskab er her erstattet af et modernitetens kulturlandskab, forvredet af opbrud og skel. På denne baggrund af et moderne, fragmenteret landskab holder grafikeren på metodisk vis enkle, centrale betydningsbærere frem for beskueren: Roden, fuglen, DNA, fostret, barnet, Kristus, øjet... Livet revet op med rode, og vi efterlades - rodløse så at sige - i et tomt rum for eftertanke.

Således tager kunstneren os med på sin uophørlige vandring i et spændingsfelt for observation, refleksion og konfrontation med helt essentielle spørgsmål: hvilken social orden og solidaritet skal sikre det senmoderne, rodløse menneskes overlevelse i bæredygtige fællesskaber - hvilken fornuft og etik skal garantere os en anstændig forvaltning af miljø og højteknologi, eksempelvis gen-teknologi og cyberspace!

Stefan Bannows kunst kredser i mere end én forstand om vandring: Den skildrer menneskers vandring mellem opbrud og higen efter fællesskab og ståsted, ligesom den afspejler kunstnerens egen hvileløse vandring og stadige søgen efter forløsning og svar.

